



Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-183/13

**Fazenda Pública
versus
Banco Mais SA**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo)

Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punkt c — Artikkel 19 — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Liisingutehingud — Segakasutusega kaubad ja teenused — Mahaarvatava osa arvutamise eeskiri, mida tuleb kasutada — Erand — Tingimused

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (neljas koda), 10. juuli 2014

Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kaubad ja teenused, mida kasutatakse seoses nii tehingutega, mille puhul võib käibemaksu maha arvata, kui ka seoses tehingutega, mille puhul käibemaksu maha arvata ei või — Liisingutehingud — Osa mahaarvamine — Väljaarvutamine — Muu jaotuspõhimõte kui see, mis põhineb käibel — Lubatavus — Tingimus

(Nõukogu direktiiv 77/388, artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punkt c)

Kuuenda direktiivi 77/388 kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punkti c tuleb tõlgendada nii, et nimetatud sättega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik nõuab, et pank, kes teeb eelkõige liisingutehinguid, arvaks niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas kõigi segakasutuses kaupade ja teenuste kohta ühe mahaarvamise murrulise suhtarvu lugeja ja nimetaja alla ainult klientide makstud liisingutasu selle osa, mis vastab intressidele, kui nende kaupade ja teenuste selline kasutamine on ennekõike seotud liisingulepingute alusel laenuvahendite finantseerimisega ja lepingute täitmise korraldamisega.

Kindlasti peavad liikmesriigid, kui nad teostavad kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punktis c antud pädevust teha erand selles direktiivis ette nähtud arvutusmeetodist, arvestama selle direktiivi eesmärki ja ülesehitust ning ühise käibemaksusüsteemi aluseks olevaid põhimõtteid.

Siiski, võttes esiteks arvesse kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punkti c, ja teiseks õiguslikku raamistikku, kuhu see säte kuulub, kolmandaks neutraalse maksustamise ja proportsionaalsuse põhimõtet ja neljandaks selle direktiivi artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu eesmärki, peab iga liikmesriik, kes kasutab kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punktis c antud võimalust, jälgima seda, et mahaarvamisõiguse arvutamise meetod võimaldab teha võimalikult täpselt kindlaks selle käibemaksu osa, mis on seotud tehingutega, mis annavad mahaarvamisõiguse.

Nimelt nõuab neutraalse maksustamise põhimõte, mis on ühise käibemaksusüsteemi lahutamatu osa, et mahaarvatava osa arvutamise meetod peegeldaks objektiivselt seda osa segakasutuses kaupadele ja teenustele tehtud tegelikest kulutustest, mida saab seostada tehingutega, mis annavad mahaarvamisõiguse.

Nii ei ole kuuenda direktiiviga vastuolus see, kui liikmesriigid kohaldavad konkreetsele tehingule käibel põhinevat meetodist erinevat meetodit või jaotuspõhimõtet, tingimusel et rakendatav meetod tagab tasutud sisendkäibemaksu mahaarvatava osa täpsema kindlaksmääramise kui see, mis oleks saadud käibel põhinevat meetodit kasutades.

(vt punktid 27, 30–32, 35 ja resolutsioon)